

skal endvidere varetage de fiskale interesser i forbindelse med køre af skifterettens kendelser vedrørende afgiftsspørgsmål m.v.

De kommunale skatteforvaltninger vil i næsten samme omfang som hidtil skulle foretage efterprøvelser af værdiansættelser.

På den baggrund skønner Skatteministeriet, at der ingen besparelser vil være inden for ministeriets ressource.

Ovenfor under afsnit 16 er der redegjort for det bestående *afgiftssystem*. Skifteafgifterne fra dødsboer konteres ikke særskilt ved retterne, men indgår blandt de øvrige afgifter, der opkræves af skifteretterne. Dette er primært afgifter fra konkursboer, ægtefælleskifter og skifte af interessentskabsboer m.v. Det er derfor ikke muligt med sikkerhed at fastslå, hvor stor en del af de retsafgifter, der opkræves gennem skifteretterne, der kan henføres til behandlingen af dødsboer.

Justitsministeriet har imidlertid på baggrund af oplysninger indhentet fra en række udvalgte skifteretter skønnet, at dødsboskifterne årligt indbringer ca. 50-55 mio. kr. Langt hovedparten af dette provenu hidrører fra skifteafgiften og dermed fra de godt 4.000 offentlig skiftede boer. Hertil kommer, at det anslåede provenu også dækker afgifter for skifteretsattester, der udstedes i hovedparten af dødsboerne. For skifteretternes udarbejdelse af en skifteretsattest betales i dag en afgift på 100 kr.

Reglerne om skifteafgift, der er indeholdt i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven, tinglysningens lov, lov om ægteskabets retsvirkninger samt forskellige andre love, herunder retsafgiftsloven, anslås at ville indbringe et provenu på ca. 75 mio. kr.

I visse boer vil det kunne forekomme, at der ikke er tilstrækkelige midler i boet til at dække salæret til bobestyreren. Dette vil til eksempel kunne være tilfældet, hvor der antages bobestyrer med det formål at afklare boets økonomiske forhold, hvilket er af betydning for afgørelsen om boets behandlingsmåde. Er der ikke tilstrækkelige midler i boet, kan skifteretten efter forslaget til lov om skifte af dødsboer lade omkostninger ved bobehandlingen, herunder et eventuelt salær til en bobestyrer, afholde af statskassen. Udgifter hertil anslås på årsbasis at ville udgøre ca. 2 mio. kr.

Samlet skønnes skiftereformen således at ville indbringe et årligt merprovenu på 20 - 25 mio. kr. i forhold til i dag.

Der er ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser forbundet med dødsboskiftereformen.

Reformen har ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

Lovforslagets kapitel 1 indeholder bestemmelser om lovens anvendelsesområde.

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovens saglige anvendelsesområde. Loven skal finde anvendelse på skifte af dødsboer og skifte af en efterlevende ægtefælles del af fællesboet, herunder skifte af uskiftet bo i en efterlevende ægtefælles live.

Lovforslaget omfatter ikke skifte af fællesboer mellem ægtefæller efter separation og skilsmisse samt skifte af andre boer, jf. skiftelovens § 82. Sådanne boer skal fortsat behandles efter de hidtidigt gældende regler.

Til kapitel 2

Kompetenceregler

Lovforslagets kapitel 2 indeholder bestemmelser om kompetence.

Forslaget indebærer ingen videregående ændringer i de gældende regler om saglig, international og stedlig kompetence. Ved en række præciseringer er lovforslagets regler bragt i overensstemmelse med den retsudvikling, der siden skiftelovens gennemførelse har fundet sted i retspraksis og i administrativ praksis.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger den internationale og stedlige kompetence for behandling af dødsboer og uskiftede boer.

Bestemmelsen viderefører den nugældende skiftelovs § 87, stk. 1, i moderniseret form. Et dødsbo skal herefter behandles her i landet, såfremt afdøde ved dødsfaldet havde hjemting i Danmark og således var processuel indlænding. Derved svarer reglerne om international kompetence i skiftesager nøje til retsplejelovens regler om international kompetence i civile domssager.

Som noget nyt åbner bestemmelsen mulighed for at henvise bobehandlingen til en anden retskreds, når det er væsentligt mere hensigtsmæssigt, at boet behandles der.

Efter bestemmelsens *stk. 1* skal et dødsbo behandles i den retskreds, hvor afdøde havde hjemting. Den stedlige kompetence afgøres efter de samme hjemtingsregler, som gælder om fysiske personers værne-